

Biblická čtení:

Skutky apoštolů 17, 22-31: Pavel se postavil doprostřed shromáždění na Areopagu a promluvil: „Athéňané, vidím, že jste v uctívání bohů velice horliví. Když jsem procházel vašimi posvátnými místy a prohlížel si je, našel jsem i oltář s nápisem: »Neznámému bohu«. Koho takto uctíváte, a ještě neznáte, toho vám zvěstuji: Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní. On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel. Bůh to učinil proto, aby jej lidé hledali, zda by se ho snad nějakým způsobem mohli dopátrat, a tak jej nalézt, a přece není od nikoho z nás daleko. Neboť »v něm žijeme, pohybujeme se, jsme«, jak to říkají i někteří z vašich básníků: »Vždyť jsme jeho děti«. Jsme-li tedy Božími dětmi, nemůžeme si myslet, že božstvo se podobá něčemu, co bylo vyrobeno ze zlata, stříbra nebo z kamene lidskou zručností a důmyslem. Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých.“

1. List Petrův 3, 13-22: Kdo vám ublíží, budete-li horlit pro dobro? Ale i kdybyste pro spravedlnost měli trpět, jste blahoslaveni. Strach z nich ať vás neděsí ani nezviklá a Pán, Kristus, budiž svatý ve vašich srdcích. Buďte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslyšel o naději, kterou máte, ale činite to s tichostí a s uctivostí. Když jste vystaveni pomluvám, zachovávejte si dobré svědomí, aby ti, kteří hanobí váš dobrý způsob života v Kristu, byli zahanbeni. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy. Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrcen v těle, ale obživen Duchem. Tehdy také přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení, kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noemových. Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí. To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme – na základě vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží, když vstoupil do nebe a podřídil si anděly a vlády a mocnosti.

Jan 14, 15-21: Ježíš řekl: „Milujete-li mne, budete zachovávat má přikázání; a já požádám Otce a on vám dá jiného Přímluvce, aby byl s vámi navěky – Ducha pravdy, kterého svět nemůže přijmout, poněvadž ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť s vámi zůstává a ve vás bude. Nezanechám vás osiřelé, přijdu k vám. Ještě malou chvíli a svět mne už neuzří, vy však mě uzříte, poněvadž já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci, vy ve mně a já ve vás. Kdo přijal má přikázání a zachovává je, ten mě miluje. A toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec; i já ho budu milovat a dám mu to poznat.“

Láska se projevuje poslušností

Když apoštol Pavel mluvil k Athéňanům, snažil se je upoutat a udělal to velmi důvtipně. To se mu povedlo, ale nevedlo to k víře v Pána Ježíše, který vstal z mrtvých a který bude spravedlivě soudit celý svět. Pavel popsal Athéňanům i nám Boha, který učinil svět a všechno, co je v něm, je Pánem nebe i země, stvořil člověka a všechno lidstvo. To jsou vlastně naše vyznání víry. Můžeme je vyznávat, ale naše jednání se nezmění, jako těch Athéňanů. Jdeme pak zase do práce, do života a nic se s námi nestalo.

Pán Bůh si přeje, abychom ho hledali a žili s ním ve vztahu. Promíjí nám dobu, kdy jsme to nemohli, nebo nechtěli pochopit a dává nám znovu možnost se k němu obrátit s důvěrou a láskou.

Apoštol Petr píše docela konkrétně, jak se máme jako křesťané chovat. Máme usilovat o dobro, konat ho bez ohledu, co nám to přinese, včetně trápení či utrpení. Když jste pomlouváni, trpíte pod předsudky, zachovávejte si dobré svědomí a tím ty pomlouváče zahanbíte. Je přece lépe, abyste trpěli za dobré jednání, bude-li to snad vůle Boží, než za zlé činy. Stále si připomínat, nebudu se chovat jako oni, mám dobré svědomí a chci s čistým svědomím také usínat. Také Pán Ježíš trpěl a dal svůj život – on spravedlivý za nespravedlivé. Mezi ty nespravedlivé se počítám i já, ale chci a toužím se změnit. Nejsem lepší, ale snažím se chovat lépe než dřív.

Když se začteme do tzv. poslední řeči na rozloučenou Ježíše s učedníky, tak jsme do té atmosféry vtaženi a prožíváme city jako samotní učedníci: obavy, co se stane, nejistotu, smutek... A to i když už víme, jak to nakonec nadějně skončilo. Jenže je tu jedna věc, která nám vždycky uniká, totiž, že Janovo evangelium bylo napsáno nejpozději ze všech evangelií a v době, kdy již existovala první církev zhruba 50-60 let, tedy na konci 1. století po Kristu. První generace křesťanů žije svou víru a nově promýšlí své očekávání o druhém příchodu Krista na svět. Zase nás Pán Ježíš překvapil.

Nemáme se zaměřovat na ohromující příchod a s tím spojenou slávu, která bude všem lidem zřejmá. Máme se zaměřit na zachovávání Ježíšových přikázání každý den. Nemusíme se je biflovat, on nám je stále opakuje, když si jeho život a učení čteme v Bibli, přemýšlíme nad tím společně: všechno, co v životě děláme, má se řídit motivem lásky, láskou k druhým.

Láska se projevuje v poslušnosti, která se proměňuje v láskyplný cit.

Jak se s tím vypořádat v každodenním životě? Jsou přece lidé, kteří jsou nám minimálně alespoň nepříjemní, mají divné názory, jsou sobečtí, vyjadřují se hrubě, podporují nenávisť vůči druhým národům, menšinám, obviňují Ukrajince nevím z čeho všeho atd. Nebo nás naši blízcí něčím provokují a my reagujeme našťavaně, uraženě, odmítavě.

Je veliká milost a dar, že tady mezi sebou zažíváme vztahy přátelství, pochopení a lásky. Učme se stále zachovávat Ježíšova přikázání, přijímat je, byť se nám zdají lidsky nepochopitelná. Tehdy budeme prožívat lásku, která prostupuje z Ježíše do nás.

Doznání vin: Jsme znovu ve svém sboru a jsme povzbuzováni k tomu, abychom se s vděčností ohlédli zpět. Možná s vděčností i za výzvy a zkoušky, kterým jsme čelili, za místa, kde jsme strávili tento týden, myslíme s vděčností na lidi, které jsem potkali, na to, jak jsme trávili svůj čas – nám daný. Prosme Pána Boha o dar vděčného srdce, když se nyní připravujeme svou tichou modlitbou a rozjímáním.

Přímluvy: za tatínka (33 let), za konec 2.svět. války a za ukončení válek ve světě (Irán, Izrael, .. , Ukrajina), poděkovat za naše maminky a prosíme, aby všechny děti měly dobré rodiče. za nemocné Mirku Studenovskou, Ferdu Krajčířika děkujeme za dobré maminky a můžeme-li udělejme to osobně, prosíme za ty, které se z nějakých důvodů mateřství nezhostily s láskou a péčí o své děti

Modlitba před požehnáním: A v závěru, těšme se na nadcházející týden. Možná máme všechno naplánované, možná jsou za rohem překvapení. Co od Pána Boha v příštích několika dnech nejvíce potřebujeme? Proste o tyto dary nyní, na prvním místě lásku k druhým.